

Megaverhuizing

Een beeldentuin en landgoed verhuizen doe je niet zomaar, toch gebeurde het in Zwolle. Landgoed De Anningahof is inmiddels grootleverancier van kunst.

Landgoed De Anningahof in Zwolle. Kunstenaars: (links) Rob Voerman, (voor) Rob Sweere en (rechtsachter) André Volten. Foto Steven van Welie

Tweeduizend bomen en struiken en twintigduizend heesters aanplanten. Orchideeën die moesten emigreren en een nieuwe, 5 meter hoge geluidswal aanleggen. O ja, en dan die tonnen wegende sculpturen die de afgelopen twee jaar uit de grond en uit de vijvers gehaald moesten worden om te verkassen. Van klassiekers als Cornelius Rogge en Shinkichi Tajiri tot de nieuwe generatie: Maze de Boer, Kevin van Braak. Een beeldentuin en landgoed verhuizen doe je niet zomaar. Toch doet Hib Anninga, eigenaar van De Anningahof bij Zwolle er bescheiden over. 'Het klimaat, dat was lastig. Eerst te nat, toen te droog.'

In mei heropende landgoed De Anningahof, een van de weinige hedendaagse beeldentuinen van Nederland. Na vijftien jaar moest het opschuiven omdat de gemeente Zwolle de N340 ging verleggen, dwars door de tuin. Nu schiet het jonge groen op in het nieuwe gedeelte.

Gastcurator en huisvriend Pim Trooster, die ook het hele verhuizingsproces vastlegde, leidt in uptempo rond en wijst aan: her en der de zacht geplooiden dieren van Marjolijn Mandersloot, in de nieuwe vijver de spierballenabstractie van André Volten. Dit roestvrijstalen ensemble van drie pilaren (12 meter hoog, 24 meter lang) was een gift van het Europees Octrooibureau Den Haag. Het landgoed neemt beelden in consignatie

van kunstenaars. Maar noem het park géén depot: Anninga is kieskeurig en wisselt elk jaar eenderde voor nieuw werk. Dat houdt de boel fris. Hij is grootleverancier van allerlei gemeenten en ook van Buitenlandse Zaken.

We houden stil bij een uit roze plastic opgetrokken tentenkampje (*Welcome*) van Stefan Gross; roze plastic wasgoed wappert treurig hangend tussen de tenten. Niet alle buitenkunst is van beton. Dit werk zal deze zomer aangevreten raken.

'Ik wilde voor de tijdelijke tentoonstelling nog iets anders', zegt Trooster. Hij vroeg voor 'Outplacement', een opstelling aan het oostelijke uiteinde van het landgoed, aan elf kunstenaars om voor het eerst een buitenwerk te maken. Alles oogt hier fragieler, experimenteler.

Dieke Venema vertaalde haar piepschuim sculpturen naar een betonnen versie, de humorvolle Maurice Bogart plaatste een staande zwerfkei die aan de achterkant een decorstuk blijkt te zijn. Trooster begon met een tekeninstallatie van Kim Habers, die door impregnatie met epoxy naar buiten zou kunnen. Juist dit beeld begaf het al enkele weken na de opening. De getergde Habers werkt nu aan een kunststof versie. De werklust van Hib Anninga slaat op iedereen over.

Landgoed De Anningahof, Zwolle.
Open t/m 29/10.

ZONDER TITEL

Berichten van het front van de hedendaagse kunst, deze week door

Sacha Bronwasser